

Wà spaor jij, hè?

Van de week kwam Besjaon naer beneejene met een oud bleksie. “Kijk is wà ‘k op zolder in ’n dôôs mè boeke vong ... Weet jij iemand die poszegels spaort, want ik doet ‘r niks mee en ’t staot hier aamel mor!” Gelijk wis ‘k wel iemand. “Daer zal M. vast wel aareg blij mee weze. Lae me is kijke, hè.” ’t Trommeltjie zellef is al een bezienswaardighaaid. Een schat voor blekke-dôôsis-spaorders. Op ’t deksel staot ’t waopen van Amsterdam met een krôontjie d’r bove. Dà dôôsie is zeker gemaakt ter gelegenighaaid van ’t zôôvel jaerig bestaon van de stad of zô. In d’n bôôjem zitte reliëfletters gestanst van ’Van Melle’s toffees, biscuits en drops Breskens Holland.’ Leuk hee, zôôiets. D’n inhoud is bekant nóg leukerder. Aamel ouwe poszegels, messchie wel ’n paor honderd én nog een paor verdwaolde lucifermaareke. Nou zel de beroemde rôôje Mauritius d’r vast nie bij zitte, mor aareg leuk is ’t wel. (Of was dien aalderêeste poszegel een blaauwe?) Poszegels van nog vóór d’n oorlog van een enkele cent zitte d’r ok bij en netuurlijk poszegels uit anderande lande. Veul mè plaetjies van staotshôôfde of andere hotemetote d’r op, mè vliegtuige, bôôte, veugels, stadsbeelde en vlagge. Een Egyptische met een moskee, een Iteljaonse serie mè beroepe en êên van de Nederlanse Antille van 1½ cent. Werempel êên waerop staot ‘Saargebiet’. Tja, wat wier d’r vroeger toch veul gespaord, hee. ’t Was nie allêên leuk, ’t was ok nog leerzaam. Inêêns mò ‘k denke aan Liene. ’t Is alweer een enkeld jaer geleeje dà ze is zee: ”Weet jie waer jij is over mò schrijve? Over dà verzaomele van vroeger. Bekant iederêên spaorde wel wat. As ie ’n nieuw kaaind leerde kenne op straet of op school, dan vroeg ie al gaauw: “Wà spaor jij, hè?” Nooit meer aan gedocht, tot Besjaon met dut dôôsie poszegels kwam ...

Beschuitplaetjies en segrettemaareke

De ouweres wete vast nog wel van de albumplaetjies van Verkade in de pakke beschuit. Prachtalbums wazzen ’t over de netuur. Hooimeijer uit Baorendrecht kwam laeter mè plaetjies van schepe voor ’t album ‘Het zeegat uit’ en De Faam uit Bredao mè ‘Vlaggen van alle landen’. Dat iederêên op ’t lest een paor van dezellefde plaetjies miste, kreeg ie veul laeter pas deur. ’t Was hêêmel gêên goedhaaid van die firmao’s; belnêënt, ’t was reclaome en klantebinding. Iederêên wou hêêl graeg z’n album kompleet hebbe, dus de moeders bléve van ’n bepaold maarek kôôpe. Meneer Van Dijk van de Prinses Ireneschool liet ons brieve schrijve naer die febrieke en op school spaorde we mè z’n aalle mee om die boeke vol te krijge. Zôôdoende hadde me d’r op ’n goejekôôpe manier weer wà boeke bij voor de klassebibletheek. Segrettemaareke spaorde je om d’r een spellechie mee te doen. De paksies wazze platter dan tegewoording en van steviger kerton. Je knipte d’r mooie kertonnechies van en die knipte je weer in twêêë. ’t Was de kunst om d’r dan weer paore van te maoke, mor hoe of dà dat percies gong, weet ‘k nie meer. Binnekort is vraege azze we weer ’n reünie-hebbe! Fillemsterreplaetjies zatte, glôôf ‘k, bij de kauwgom. Wie kon in die tijd niet de naam van ‘Rôôje Roggers’ ...

Suikerzaksies en segaorebandjies

D’r wiere schrifte vol geplakt mè suikerzaksies en segaorebandjies of lucifermaareke. D’n handel speulde d’r handig op in. Of zou ’t andersom gewist zijn? Kwamme de luciferfebrieke met anderande series zôôas veugels, beroemde kaarektorens, blommechies en beroemdheeje, en gonge me die dan mor verzaomele? Hoe dan ok, ’t was gezellig om d’r mee bezig te zijn. Nóg ruik ‘k de geur van dien glaoze pot mè gluton. Nae verlôop van tijd wier die lijm wel

kaaihard en brokkelig, mor gêên nôôd, d'r was allicht aaltijd wel een ressie behangplaksel in huis en dan dee je 't daer mor mee. Tegewoordig krijg ie in een resterant nog mor zelde een suikerzaksie met een afbeelding van 't spul. In de vijftiger jaere was dat hêêl gebruikelijk en je leerde d'r van. Bij ons thuis wazze me nogal spellechiesachtig en d'r wier van aalles mee gedaen. "Noem een resterant in IJmuiden." "Sluizenzicht!" "Noem een hotel in Nijmegen." "Sionshof!" "Waer heb ie 'Duinen-zathe'?" "In Appelscha!" Ondertusse zit 'k mè zô 'n schriffie i m'n hande en vraeg 'k u: "Wie was toe d'n aaignaer van 'Bellevue' in Sliedrecht en wat sting d'r op 't suikerzaksie?" Dank zij die verzaomeling van toen kan 'k u vertelle dat de heer H. G. Limburg was en dat 'r een baggermeule op sting. Kefee Koorevaor hiette toen 'De Uitbreiding' en 'De Vlieger' had, beljaot, een vliegertie op z'n suikerzaksie staon. Leuk, hee!

Wie oh wie?

Sommiges blijve aaltijd een bietjie kaaïnd. Hier zit 'r zô êên. Nog aaltijd zit 'k graeg te knippe, plakke en te knutsele. Ben 'k blijve hange in die vroegere tije of komp 't deurdà 'k waainig tillevisie kijkt? Gêên idee. Jaere en jaere lang was 'k dol op anderande tijdschrifte. Lang wiere ze bewaord tot de staopels ons huis uitgroeide. Toe ben 'k gaon knippe. Dôôze vol A-4 schrifte hê 'k staon. Ze gaon in d'n opruiming! Schrifte vol van Rita Kohnstam, Boudewijn Büch, Mies Bouwman, Matt Heffels, Georgette Hagendoorn, Hankie en Scheherazade. Ok van de huidige daomesblaoje: Wieke, Tineke, Anita en Sanne. Aalles netjies uitgeknipt en ingeplakt. 't Gaot aamel weg! Wie oh wie ken 'k 'r soms blij mee maoke? Anders gaot aalles d'n blaauwe ton in. Hup! Opruime! Dan blijf t'r allêên nog êêne vraeg over voor as 'k Liene weer is ziet. "Wà spaorde jij aailijk zellef, hê?"

Korsjonnoo

P.S. 't Leste nieuws over d'n Historische Verêêniging is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl. We kanne verlôôpig op woensdag- en zaeterdagmiddag mè z'n aalle naer de tentôônstelling over Wijk C in 't Slierechs Meseum. 't Boek over Wijk C, dà geschreve is deur Wout van Rees, is in 't meseum, bij boekwinkel De Waerd en in 't Onderhuys te kôôp.